

บ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1

สถานที่เรียนธรรมะของหลวงพ่อบุญยุคแรกเริ่มคือบ้านหลังเล็กภายในบริเวณวัดปากน้ำภาษีเจริญ ถือได้ว่าเป็นบ้านกัลยาณมิตรหมายเลข 1 บ้านหลังนี้เตี้ยกว่าหลังติดๆ กันซึ่งสูงกว่า เวลาเพื่อนบ้านเขานึกอยากเทศะมูลฝอยก็จะสาธิตกรรมลงมาบนหลังคาบ้านคุณยาย แล้วชั้นบนก็เปิดเทปธรรมะที่ตัวเจ้าของบ้านเองอัดไว้ หลังจากไปฟังวัดโน้นวัดนี้มาแล้วจึงพูดอัดเทปแล้วเปิดทิ้งเอาไว้ ส่วนข้างล่างเปิดโทรทัศน์ แล้วเจ้าตัวก็ไปอยู่หลังบ้าน ไปคุยกับคนอื่น

...บ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1...

เลยไม่รู้ว่าจะเปิดให้ใครฟัง ถึงกระนั้นคุณยายก็อยู่อย่างมีความสุข

บ้านหลังเล็กนี้สะอาดมากทีเดียว คุณยายเช็ดจนสะอาดตั้งแต่บันไดทางขึ้น ทั้งลูกนอนบันไดข้างใต้ ข้างบน เช็ดหมดจดรอบด้าน บ้านนี้มีหน้าต่างโบราณแบบแปลกๆ คือ ขอบสูงห่างจากพื้นที่นั่งสักคืบหนึ่ง แล้วคุณยายก็นั่งริมหน้าต่างตรงนั้นนอนตรงนั้น รับแขกตรงนั้น สอนธรรมะก็ตรงนั้นด้วย คุณยายมีช่องเก็บยาที่ไม่มีฝาปิด เป็นที่เปิดโล่งซึ่งท่านเช็ดจนสะอาดแล้วนำขวดยามาเรียงพืเรียงน้อง คือเรียงขวดตั้งแต่ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ตามลำดับ เรียงเป็นชั้นๆ น่ารักน่าใช้ ดูแล้วสบายตาพาสบายใจ หลวงพ่อเห็นท่านอยู่ตรงนั้นที่เดียวตลอด แต่สะอาดเรียบร้อย ดูน่าเลื่อมใส

...บ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1...

ยังสงสัยว่าทำไมท่านไม่เบื่อกับการอยู่ตรงนั้น เข้าใจว่าเป็นเพราะท่านหยุดใจได้แล้ว จึงไม่ต้องการอะไรมาก มีเพียงของใช้จำเป็นนิดๆ หน่อยๆ ก็มีความสุขได้แล้ว

สำหรับของใช้ในบ้าน คุณยายสามารถทำของที่ไม่มีมูลค่าหรือของที่เขาไม่ใช่แล้วให้มีคุณค่าได้ ไม้ที่ปูชั้นล่างของบ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1 ท่านก็ไปเก็บเอามาจากที่เขาทิ้ง ทำความสะอาดแล้วนำมาไว้ที่ชั้น 1 ส่วนเก้าอี้รับแขกของท่านมี 2 ตัว ใครๆ ก็แย่งกันนั่ง ท่านเช็ดเสียจนขึ้นเงา เป็นเก้าอี้ติดแอร์ที่เรียกว่าเก้าอี้ติดแอร์เพราะกันทะเล แต่ยังมีโครงและพนักพิงสามารถทำแขนได้ ส่วนอีกตัวไม่มีที่พิงแขนแต่มีกัน แล้วตรงกลางก็เชื่อมด้วยโต๊ะรับแขก เป็นโต๊ะที่เจ้าของเขาทิ้งแล้วเหมือนกัน คุณยายนำกลับมา

...บ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1...

ใช้ใหม่โดยเช็ดให้สะอาด แล้ววางที่ใส่ชวดน้ำ
ซึ่งทำจากหวายไวนันโตะ

ปกติแล้วเก้าอี้จะประกอบไปด้วยชิ้นส่วน
ต่างๆ ที่นำมาต่อกันขึ้นเป็นเก้าอี้ เหมือนกับ “คน”
ที่ปกติแล้วจะต้องประกอบไปด้วย หัว แขน ตัว ขา
และส่วนอื่นๆ ใบหน้าก็ต้องมีคิ้ว ตา จมูก ปาก หู
เป็นต้น เก้าอี้ก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเวลาคุณยาย
เช็ดทำความสะอาดก็เหมือนเราเช็ดหน้า คือมีอะไร
เช็ดหมดทุกอย่าง เวลาเราล้างหน้าเราก็ล้างหมด
ล้างศีรษะเราก็ล้างหมด คุณยายก็ทำอย่างนั้น
บางอย่างท่านทำให้ดู บางอย่างท่านสอน คือ
ทั้งแนะ ทั้งนำ และทำให้ดู คุณยายเช็ดเก้าอี้ของท่าน
หมดทุกซอกทุกมุม ถ้าเป็นเราคงไม่เช็ดข้างใต้ แต่
คุณยายเช็ดไปถึงข้างใต้ ส่วนชวดน้ำรับแขกท่านก็

...บ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1...

เก็บขวดเก่ามาทำความสะอาดอย่างดี ล้างทั้งข้างนอก ทั้งข้างในจนสะอาดแล้วตากให้แห้ง จากนั้นจึง เช็ดคราบน้ำออก พอหมดกลิ่นไม่พึงประสงค์และ สิ่งสกปรกแล้วจึงนำมาใส่น้ำฝนเพื่อใช้รับแขก คุณยายรองน้ำฝนโดยนำผ้ามากรองที่ปากท่อของ ราน้ำเพื่อไม่ให้เศษผงไหลลงไปในชั้นแรก และยังมี ผ้ากรองที่ฝาดุ่มอีกหนึ่งชั้นเพื่อให้แน่ใจว่าน้ำที่รองได้ นั้นสะอาดปราศจากฝุ่นละออง สามารถนำไปบรรจุ ขวดได้

เราจะเห็นได้ว่าคุณยายมีใจละเอียดอ่อน แม้แต่งานหยาบก็สามารถทำให้ละเอียดประณีตได้ สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาเป็นมิเตอร์หรือบรรทัดฐานใน การวัดตัวเราเองได้ว่างานหยาบของเรานั้นสามารถ ทำได้ละเอียดอย่างคุณยายหรือไม่ ถ้าหากเราต้องการ

...บ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1...

มีใจละเอียดลุ่มลึกในสมาธิเหมือนอย่างคุณยาย เราต้องทำงานหยาบของเราให้ละเอียดด้วย ถ้าเรายังไปไม่ถึงจุดนั้น เราต้องแก้ไขให้ดี เพราะคุณยายละเอียดทั้งงานหยาบ (งานทั่วๆ ไป) และงานละเอียด (การทำสมาธิ)

เวลาคุณยายอยู่บ้านหลังเล็กที่วัดปากน้ำ ท่านไม่ใช่พัตลม แต่ท่านเอามาให้หลวงพ่อใช้ เป็นพัตลมที่เก็บมาตั้งแต่สมัยอดีต เวลาทำงานจะร้องเสียงดังครวญคราง รำพึงรำพัน หันซ้ายทีก็ร้องลั่น แล้วก็สะดุดกึกๆ หันมาอีกทีก็ร้อง คล้ายๆ จะบอกเราว่ากำลังทำงานอยู่ ถึงแม้จะทำงานได้ไม่สมบูรณ์นัก แต่คุณยายก็ไม่ได้เห็นว่าของเก่านี้นั้นเป็นของไม่มีค่า ท่านยังคงใช้สอยอย่างประหยัดและคุ้มค่าเสมอ

เพราะฉะนั้นความสะอาดและเป็นระเบียบ

...บ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1...

เรียบร้อยของคุณยายจึงเป็นที่ยินดีของผู้มาเยือนทุกคน เริ่มตั้งแต่หน้าบ้านเป็นต้นไป หลวงพ่อเองเวลาไปนั่งธรรมะกับท่าน บางวันเห็นท่านเอาผ้าโพกศีรษะจนเกือบจำท่านไม่ได้ ท่านเอาบันไดพาตมนั่งไม้ด้านนอกบ้านแล้วเช็ดถูฝาบ้านอย่างชะมัดเข้มข้น พอเดินเข้าไปใกล้ๆ เห็นเป็นคุณยาย ก็ถามท่านว่ากำลังทำอะไร ท่านตอบว่ากำลังเช็ดฝาบ้าน หลวงพ่อถามอีกว่า ข้างนอกเขาเช็ดกันด้วยหรือ ท่านตอบว่าต้องเช็ด เราต้องเช็ดบ้านทั้งข้างนอกและข้างในจึงจะสะอาดดี แล้วท่านก็สอนว่าถ้าบ้านไหนมีหยากไย่รุงรังที่ประตูหน้าต่าง สมบัติจะไม่เข้าบ้านเพราะติดตรงหยากไย่ เราก็ไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไมสมบัติติดตรงหยากไย่ จึงคิดว่าพอคนเขามาเห็นบ้านรกรุงรังเขาก็ไม่เข้า พलयหมดความศรัทธาและไม่อยากทำบุญ

...บ้านกัลยาณมิตรหลังที่ 1...

ไปด้วย หมายความว่า เราจะชนะใจเขาได้นั้น เขาต้องเห็นความน่ารักของบ้านและตัวเรา เขาจะมองเห็นหัวใจอันสะอาดใสอันของเจ้าของบ้านได้ก็ต้องเริ่มจากตัวบ้าน ประตูบ้าน ฝาบ้าน ผนังบ้าน แล้วเข้ามาในบ้าน ความรักสะอาดของคุณยายนี่เองเป็นคุณวิเศษที่จับต้องได้ ทำให้ท่านเป็นที่รักเคารพศรัทธา มีลูกศิษย์ลูกหามากมายมาเต็มบ้าน ล้นบ้าน แล้วก็ต้องย้ายมาอยู่บ้านธรรมประสิทธิ์ ซึ่งเป็นบ้านกัลยาณมิตรหมายเลข 2 ภายในบริเวณวัดปากน้ำภาษีเจริญ บ้านหลังใหม่ก็สะอาดอย่างเดียวกัน เพียงแต่ใหญ่กว่าเดิม แล้วคุณยายก็ทำให้สะอาดเรียบร้อยแบบเดิม คนก็แย่งกันเข้ามานั่งเต็มไปหมด เพราะเข้ามาแล้วรู้สึกสบายใจ

